

Πολιτική απασχόλησης

Η δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας αποτελεί έναν από τους κύριους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση (ΕΣΑ) μαζί με τη διαδικασία παρακολούθησης και τα συνδεδεμένα χρηματοδοτικά μέσα συμβάλλουν στον «χαλαρό συντονισμό». Το ενωσιακό δίκαιο είναι σημαντικό σε ορισμένους τομείς, ακόμη και αν η ευθύνη για την απασχόληση και την κοινωνική πολιτική βαρύνει κατά κύριο λόγο τις εθνικές κυβερνήσεις.

Νομική βάση

Άρθρο 3 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και άρθρα 8 έως 10, 145 έως 150, 156 έως 159 και 162 έως 164 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Στόχοι

Μεταξύ των σημαντικών αρχών, των στόχων και των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στη ΣΛΕΕ είναι η προώθηση ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης μέσω της ανάπτυξης μιας συντονισμένης στρατηγικής, ιδίως όσον αφορά τη δημιουργία εκπαιδευμένου, καταρτισμένου και προσαρμόσιμου εργατικού δυναμικού, και αγορών εργασίας που θα ανταποκρίνονται στις οικονομικές αλλαγές. Σύμφωνα με την οριζόντια ρήτρα στο άρθρο 9 της ΣΛΕΕ, κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών και των δράσεων της ΕΕ πρέπει να συνεκτιμάται ο στόχος του υψηλού επιπέδου απασχόλησης.

Επιτεύγματα

A. Από τα πρώτα στάδια (δεκαετία 1950 έως δεκαετία 1990) στην στρατηγική «Ευρώπη 2020»

Ήδη από τη δεκαετία του 1950 στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) προβλεπόταν για τους εργαζομένους η «ενίσχυση αναπροσαρμογής». Η ενίσχυση χορηγείτο σε εργαζομένους στους τομείς του άνθρακα και του χάλυβα, των οποίων οι θέσεις εργασίας απειλούνταν από τη βιομηχανική αναδιάρθρωση. Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) ([2.3.2. Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο](#)), που δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1960, ήταν το κυριότερο όπλο για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Κατά τη δεκαετία του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, τα προγράμματα δράσης για την απασχόληση εστίαζαν σε συγκεκριμένες ομάδες στόχους, ενώ δημιουργήθηκαν αρκετά συστήματα παρατήρησης και τεκμηρίωσης.

Σε ένα πλαίσιο υψηλής ανεργίας στις περισσότερες χώρες της ΕΕ, η Λευκή Βίβλος για την Ανάπτυξη, την Ανταγωνιστικότητα και την Απασχόληση (1993) έδωσε το έναυσμα για συζήτηση σχετικά με την ευρωπαϊκή οικονομική στρατηγική και τη στρατηγική για την απασχόληση, θέτοντας το ζήτημα της απασχόλησης για πρώτη φορά στην κορυφή της ατζέντας της ΕΕ.

Ο νέος τίτλος για την «Απασχόληση» στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που τέθηκε σε ισχύ τον Μάιο του 1999, αποτέλεσε το θεμέλιο για τη θέσπιση της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση και για τη δημιουργία μόνιμης Επιτροπής Απασχόλησης (EMCO), η οποία βασίζεται στη Συνθήκη και έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα, με στόχο να προαχθεί ο συντονισμός των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση και για την αγορά εργασίας. Ωστόσο, η πολιτική απασχόλησης εξακολουθεί να εμπίπτει στην αρμοδιότητα πρωτίστως των κρατών μελών. Η ενσωμάτωση ενός «κοινωνικού πρωτοκόλλου» στη Συνθήκη ενίσχυσε τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων ([2.3.7. Κοινωνικός διάλογος](#)).

Στην έκτακτη σύνοδο κορυφής του Λουξεμβούργου για την απασχόληση, τον Νοέμβριο του 1997, δρομολογήθηκε η Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση (ΕΣΑ) μαζί με την ανοικτή μέθοδο συντονισμού, γνωστή και ως διαδικασία του Λουξεμβούργου, η οποία είναι ένας ετήσιος κύκλος συντονισμού και παρακολούθησης των εθνικών πολιτικών απασχόλησης και βασίζεται στη δέσμευση των κρατών μελών να ορίσουν κοινούς στόχους και σκοπούς.

Με την ΕΣΑ θεσπίστηκε υψηλό επίπεδο απασχόλησης και αποδόθηκε σε αυτό η ίδια σημασία με τους μακροοικονομικούς στόχους της ανάπτυξης και της σταθερότητας.

Το 2000, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας συμφώνησε ως προς τον νέο στρατηγικό στόχο να γίνει η ΕΕ «η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης στον κόσμο», ενστερνιζόμενο ως πρωταρχικό στόχο της πολιτικής της απασχόλησης και της κοινωνικής πολιτικής την πλήρη απασχόληση, και έθεσε συγκεκριμένους στόχους που θα έπρεπε να επιτευχθούν έως το 2010 (τη στρατηγική της Λισαβόνας).

Η ΕΣΑ αναθεωρήθηκε το 2002 και δρομολογήθηκε εκ νέου το 2005, εστιάζοντας στην ανάπτυξη και στις θέσεις εργασίας. Για την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των διαδικασιών, καθιερώθηκε ένα πολυετές χρονικό πλαίσιο (με πρώτο κύκλο την περίοδο 2005-2008) και οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση ενσωματώθηκαν στους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών (ΓΠΟΠ).

Το 2010, μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση, υιοθετήθηκε η στρατηγική «Ευρώπη 2020» και το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο θεσπίστηκε ως μηχανισμός για το συντονισμό της χρηματοπιστωτικής και της οικονομικής πολιτικής.

Αυτή η δεκαετής στρατηγική για την απασχόληση και την έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, έθεσε για πρώτη φορά κάποιους βασικούς στόχους, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι εξής:

- Αγορά εργασίας: να αυξηθεί το ποσοστό συμμετοχής των ατόμων ηλικίας 20 έως 64 ετών στην αγορά εργασίας, ώστε να φτάσει το 75% έως το 2020.
- Κοινωνική ένταξη και καταπολέμηση της φτώχειας: να διασωθούν τουλάχιστον 20 εκατομμύρια άνθρωποι από τον κίνδυνο της φτώχειας και του αποκλεισμού.
- Βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης: να μειωθεί το ποσοστό πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου σε 10% (από 15%) και να αυξηθεί το ποσοστό των ατόμων ηλικίας 30 έως 34 ετών που έχουν ολοκληρώσει σπουδές τριτοβάθμιας ή ισοδύναμης εκπαίδευσης ώστε να φθάσει τουλάχιστον το 40% (αντί του 31%).

Τα κράτη μέλη έπρεπε να μετατρέψουν και τους πέντε πρωταρχικούς στόχους σε εθνικούς στόχους, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός τα σημεία εκκίνησης και τις ιδιαίτερες συνθήκες ανά κράτος.

Ο κύκλος παρακολούθησης των πολιτικών απασχόλησης περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- Κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση, τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή και ενέκρινε το Συμβούλιο.
- Κοινή έκθεση για την απασχόληση, την οποία δημοσίευσε η Επιτροπή και ενέκρινε το Συμβούλιο.
- Σχέδια Εθνικών Προγραμμάτων Μεταρρυθμίσεων (ΕΠΜ).
- Εκθέσεις ανά χώρα και ειδικές ανά χώρα συστάσεις (ΣΑΧ), τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή και ενέκρινε κατόπιν το Συμβούλιο.

Οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση (άρθρο 148 της ΣΛΕΕ) παρουσιάζουν στρατηγικούς στόχους για τις εθνικές πολιτικές απασχόλησης και περιλαμβάνουν προτεραιότητες όσον αφορά τις πολιτικές για τους τομείς της απασχόλησης, της εκπαίδευσης και της κοινωνικής ένταξης. Συνδυάζουν προτεραιότητες όσον αφορά τις πολιτικές με μια σειρά εν εξελίξει βασικών στοιχείων. Τέσσερις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση περιλαμβάνονται στις 10 ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες περιλαμβάνουν και έξι γενικές κατευθυντήριες γραμμές για την οικονομική πολιτική (άρθρο 121 της ΣΛΕΕ).

Το 2018, οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση ευθυγραμμίστηκαν με τις αρχές του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων (2.3.1. Κοινωνική πολιτική και πολιτική απασχόλησης: γενικές αρχές). Με τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διατηρήθηκαν ίδιες για το 2019. Οι πλέον πρόσφατες κατευθυντήριες γραμμές (2020) ενσωματώνουν τις τέσσερις διαστάσεις της ετήσιας στρατηγικής για τη βιώσιμη ανάπτυξη (ΕΣΒΑ), και ιδίως τη διάσταση της βιωσιμότητας, ενώ αντικατοπτρίζουν το περιεχόμενο της ανακοίνωσης της Επιτροπής του Ιανουαρίου του 2020 με τίτλο «Μια ισχυρή κοινωνική Ευρώπη για δίκαιες μεταβάσεις» και ενσωματώνουν τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) των Ηνωμένων Εθνών. Έχουν τους εξής τέσσερις στόχους:

- Τόνωση της ζήτησης εργατικού δυναμικού (δημιουργία θέσεων εργασίας, φορολόγηση της εργασίας και ορισμός αποδοχών).

- Ενίσχυση του εργατικού δυναμικού και βελτίωση της πρόσβασης στην απασχόληση, σε δεξιότητες και σε ικανότητες.
- Βελτίωση της λειτουργίας των αγορών εργασίας και της αποτελεσματικότητας του κοινωνικού διαλόγου.
- Προαγωγή των ίσων ευκαιριών για όλους, προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας.

B. Δεσμευτικές νομικές πράξεις – Ενωσιακό δίκαιο

Βάσει των διατάξεων της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τους τομείς της απασχόλησης και των κοινωνικών υποθέσεων, έχουν εγκριθεί ορισμένες οδηγίες, κανονισμοί και αποφάσεις με στόχο τη διασφάλιση ελάχιστων προτύπων σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ στους ακόλουθους τομείς:

- Υγεία και ασφάλεια στο χώρο εργασίας: γενικά και ειδικά δικαιώματα και υποχρεώσεις, εξοπλισμός εργασίας, ειδικοί κίνδυνοι, π.χ. επικίνδυνες ουσίες, καρκινογόνοι παράγοντες ([2.3.5](#). Υγεία και ασφάλεια στην εργασία).
- Ίσες ευκαιρίες για γυναίκες και άνδρες: ίση μεταχείριση στην εργασία, εγκυμοσύνη, άδεια μητρότητας, γονική άδεια ([2.3.9](#). Η καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων).
- Προστασία έναντι των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλής, θρησκείας, ηλικίας, αναπηρίας και σεξουαλικού προσανατολισμού ([2.3.9](#). Η καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων).
- Συνθήκες εργασίας: μερική απασχόληση, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ωράρια εργασίας, απασχόληση νέων, ενημέρωση των εργαζομένων και παροχή συμβουλών σε αυτούς ([2.3.6](#). Δικαίωμα των εργαζομένων για ενημέρωση, διαβούλευση και συμμετοχή: [2.3.7](#). Κοινωνικός διάλογος).
- Υπηρεσίες υποστήριξης: Απόφαση 573/2014/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την ενισχυμένη συνεργασία των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης (ΔΥΑ), που τον Νοέμβριο του 2020 έλαβε παράταση για άλλα επτά έτη, από το 2021 έως το 2027.

Περαιτέρω νομοθεσία της ΕΕ υποστηρίζει τις θεμελιώδεις ελευθερίες που διέπουν την κυκλοφορία των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων εντός της ΕΕ (ενιαία αγορά):

- Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων: ίση μεταχείριση, πρόσβαση σε κοινωνικές παροχές ([2.1.5](#). Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων).
- Απόσπαση εργαζομένων: διάρκεια, μισθός, τομείς που καλύπτονται ([2.1.13](#). Απόσπαση εργαζομένων).

Γ. Συντονισμός μέσω συστάσεων και άλλων πρωτοβουλιών πολιτικής:

Εκτός από τους υποχρεωτικούς κανόνες δικαίου που αναφέρονται ανωτέρω, υπάρχουν και περαιτέρω μέτρα που συμβάλλουν στην ενίσχυση του συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ μέσω «μη δεσμευτικών κανόνων δικαίου». Σε αυτή την τελευταία κατηγορία περιλαμβάνονται και συστάσεις του Συμβουλίου, οι οποίες είναι μη δεσμευτικές νομικές πράξεις, καθώς και άλλες πρωτοβουλίες πολιτικής της Επιτροπής.

Αν έχουν σωστή προετοιμασία, υποστήριξη και παρακολούθηση σε ενωσιακό επίπεδο, μπορούν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο. Στις σημαντικές πρωτοβουλίες πολιτικής της ΕΕ περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, τα εξής:

- η σύσταση του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής εγγύησης για τη νεολαία (Απρίλιος του 2013), στόχος της οποίας είναι να διασφαλιστεί ότι θα προσφέρεται σε όλους τους νέους ηλικίας κάτω των 25 ετών εργασία καλής ποιότητας, συνεχής επιμόρφωση, μαθητεία ή άσκηση, εντός τεσσάρων μηνών από τη στιγμή που καθίστανται άνεργοι ή μετά το πέρας της επίσημης εκπαίδευσης. Σε ψήφισμά του της 8ης Οκτωβρίου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέφρασε την επιθυμία να καταστεί δεσμευτική η εγγύηση για τη νεολαία.
- η ευρωπαϊκή συμμαχία για θέσεις μαθητείας που ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2013.
- η σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με ένα ποιοτικό πλαίσιο για τις περιόδους πρακτικής άσκησης (Μάρτιος 2014).
- η σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με την ένταξη των μακροχρόνια ανέργων στην αγορά εργασίας (Φεβρουάριος 2016).
- το Ευρωπαϊκό Σώμα Αλληλεγγύης (2016) για τους νέους, που επικεντρώνεται στην παροχή βοήθειας σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών ή στην αντιμετώπιση κοινωνικών προβλημάτων μέσα σε μια κοινότητα.
- Θεματολόγιο δεξιοτήτων για την Ευρώπη (Ιούνιος 2016). Αυτή η δέσμη μέτρων πολιτικής συγκέντρωσε 10 βασικές δράσεις για τον εφοδιασμό των πολιτών με δεξιότητες απαραίτητες στην αγορά εργασίας. Με βάση το θεματολόγιο δεξιοτήτων του 2016, η Επιτροπή παρουσίασε, τον Ιούλιο του 2020, ένα νέο πενταετές σχέδιο για να βοηθήσει τα άτομα και τις επιχειρήσεις να αναπτύξουν περισσότερες και καλύτερες δεξιότητες. Περιλαμβάνει 12 δράσεις που επικεντρώνονται στις δεξιότητες για θέσεις εργασίας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το δικαίωμα στην κατάρτιση και τη διά βίου μάθηση θα γίνει πραγματικότητα σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Για να βελτιωθούν οι συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής προστασίας και της δίκαιης κινητικότητας, και τα τρία ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα υποστήριξαν τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, με μια κοινή διακήρυξη τον Νοέμβριο του 2017 ([2.3.1. Κοινωνική πολιτική και πολιτική απασχόλησης: γενικές αρχές](#)).

Τον Μάιο του 2020, θεσπίστηκε ένα νέο ευρωπαϊκό μέσο προσωρινής στήριξης για τον μετριασμό των κινδύνων ανεργίας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης (SURE), στο πλαίσιο αντιμετώπισης της έξαρσης της νόσου COVID-19 και των κοινωνικών και οικονομικών επιπτώσεών της. Παρέχει χρηματοοικονομική βοήθεια στα κράτη μέλη με σκοπό την προστασία των θέσεων εργασίας και των εργαζομένων μέσω συστημάτων μειωμένου ωραρίου εργασίας ή παρόμοιων μέτρων.

Δ. Στήριξη των χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ

Ορισμένα χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ στηρίζουν την ανάπτυξη προγραμμάτων, την υλοποίηση μέτρων και την ανάπτυξη ικανοτήτων στα κράτη μέλη:

- το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) υποστηρίζει ένα ευρύ φάσμα πρωτοβουλιών στα κράτη μέλη. Επί πλέον, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε τον Φεβρουάριο του 2013 να δημιουργήσει μια πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων (ΠΑΝ) που θα απευθύνεται σε νέους ηλικίας 15-24 ετών που βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης (ΕΑΕΚ) σε περιφέρειες που πλήττονται ιδιαίτερα από την ανεργία (2.3.2. Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο)·
- το Πρόγραμμα της ΕΕ για την απασχόληση και την κοινωνική καινοτομία (EaSI), το οποίο εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνενώνει τρία υφιστάμενα προγράμματα: (PROGRESS - πρόγραμμα για την απασχόληση και την κοινωνική αλληλεγγύη, EURES - Ευρωπαϊκές Υπηρεσίες Απασχόλησης και «Μικροχρηματοδότηση και κοινωνική επιχειρηματικότητα»)·
- το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ) υποστηρίζει ανθρώπους που έχασαν τη δουλειά τους εξαιτίας διαρθρωτικών αλλαγών στη μορφή του παγκόσμιου εμπορίου.

Τον Μάιο του 2018, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση για τη ρύθμιση της στήριξης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου + (ΕΚΤ +) για την περίοδο 2021-2027. Στο ΕΚΤ + συγχωνεύονται σειρά ταμείων και προγραμμάτων, και ιδίως το ΕΚΤ, η ΠΑΝ και το πρόγραμμα της ΕΕ για την Απασχόληση και την Κοινωνική Καινοτομία (EaSI). Το ΕΚΤ+ και το ΕΤΠ θα αλληλοσυμπληρώνονται, καθώς το ΕΚΤ + στηρίζει τα προληπτικά μέτρα και τα μέτρα που λαμβάνονται εκ των προτέρων, ενώ το ΕΤΠ παραμένει ένα ταμείο αντίδρασης σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης εκτός του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Τον Μάιο του 2020, η Επιτροπή πρότεινε ένα σημαντικό σχέδιο ανάκαμψης για την Ευρώπη, το οποίο τροποποιεί την αρχική πρόταση για το ΕΚΤ +. Το νέο σχέδιο αποσκοπεί στην αποκατάσταση των οικονομικών και κοινωνικών βλαβών που προκλήθηκαν από την πανδημία COVID-19, ιδίως μέσω της προστασίας και της δημιουργίας θέσεων εργασίας (2.3.2. Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο).

Προκειμένου να βοηθήσει τα κράτη μέλη να χρηματοδοτήσουν την αντιμετώπιση της κρίσης COVID-19, η Επιτροπή δημιούργησε επίσης την Πρωτοβουλία Επενδύσεων για την Αντιμετώπιση του Κορονοϊού (CRII). Τα κονδύλια θα διατεθούν στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, στις αγορές εργασίας και σε άλλα ευάλωτα τμήματα των οικονομιών των χωρών της ΕΕ.

Επιπλέον, για τη χρηματοδότηση του μέσου SURE, η Επιτροπή εκδίδει κοινωνικά ομόλογα SURE.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο ρόλος του Κοινοβουλίου στον τομέα αυτόν αναπτύχθηκε σταδιακά. Από τότε που τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη του Άμστερνταμ, πρέπει να ζητείται η γνώμη του Κοινοβουλίου για τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση πριν αυτές εγκριθούν από το Συμβούλιο. Επιπλέον, η ανοικτή μέθοδος συντονισμού έχει βελτιώσει τον ρόλο των κοινοβουλίων, όχι μόνον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά και των εθνικών κοινοβουλίων, τα οποία πρέπει να συμμετέχουν στον καθορισμό και την επίτευξη εθνικών στόχων.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στήριξε σθεναρά τη Στρατηγική «Ευρώπη 2020». Ορισμένες από τις πρωτοβουλίες για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων προέρχονται από προτάσεις του Κοινοβουλίου για συγκεκριμένες, πρακτικές δράσεις και συγκεκριμένα την Ευρωπαϊκή Εγγύηση για τη Νεολαία και τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων για τις περιόδους πρακτικής άσκησης. Από το 2010, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει θερμά τη θέσπιση του Συστήματος Εγγυήσεων για τη Νεολαία και παρακολουθεί την υλοποίησή του. Στο ψήφισμά του, της 17ης Ιουλίου 2014, ζήτησε τη θέσπιση ενωσιακού νομικού πλαισίου το οποίο θα καθιερώνει ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά την υλοποίηση των Εγγυήσεων για τη Νεολαία, οι οποίες καλύπτουν τους νέους ηλικίας 25-30 ετών, συμπεριλαμβανομένης της ποιότητας της μαθητείας. Σε ψήφισμά του σχετικά με τον επόμενο μακροπρόθεσμο προϋπολογισμό της ΕΕ που εγκρίθηκε το 2018, το Κοινοβούλιο ζήτησε σημαντική αύξηση της χρηματοδότησης για την υλοποίηση της πρωτοβουλίας για την απασχόληση των νέων. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο στήριξε την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στη σύσταση σχετικά με τη μακροχρόνια ανεργία στο ψήφισμά του της 29ης Οκτωβρίου 2015. Η εντατική ενασχόληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την ανάπτυξη δεξιοτήτων επηρέασε το νέο θεματολόγιο δεξιοτήτων για την Ευρώπη που εξέδωσε η Επιτροπή τον Ιούνιο του 2016.

Το ψήφισμα του Κοινοβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2019, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο υπογραμμίζει ότι οι δεσμεύσεις και οι κοινωνικοί στόχοι της ΕΕ είναι εξίσου σημαντικοί με τους οικονομικούς στόχους της.

Από την έξαρση της νόσου COVID-19 και έπειτα, το Κοινοβούλιο καταβάλλει προσπάθειες ώστε να μετριάσει τις αρνητικές συνέπειες της κρίσης, ιδίως στην αγορά εργασίας. Σε ψήφισμα σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για την απασχόληση που εγκρίθηκε στις 10 Ιουλίου 2020, οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ζήτησαν τη λήψη ριζικών μέτρων για την άμβλυνση των κλυδωνισμών που προκάλεσε η πανδημία, ιδίως την αναθεώρηση των επικείμενων κατευθυντήριων γραμμών υπό το πρίσμα της κατάστασης, καθώς και την ανάγκη να αντιμετωπιστεί η ανεργία των νέων μέσω βελτιωμένων Εγγυήσεων για τη Νεολαία.

Regina Konle-Seidl / Zahra Boudalaoui-Buresi
12/2020

